

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3651/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

1. Az Alkotmánybíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 618. § (1) bekezdés b) pontjának „egyéb beadványban foglalt nyilatkozat pedig hatálytalan” szövegrésze, valamint a 383. § (3) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 7.Pf.20.316/2024/7. számú ítélete, és a Budakörnyéki Járásbíróság 11.P.20.652/2022/31. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva az Abtv. 26. § (1) bekezdése valamint 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 618. § (1) bekezdés b) pontja „egyéb beadványban foglalt nyilatkozat pedig hatálytalan” szövegrészenek, valamint a 383. § (3) bekezdésének, továbbá a Budapest Környéki Törvényszék 7.Pf.20.316/2024/7. számú ítéletének, és a Budakörnyéki Járásbíróság 11.P.20.652/2022/31. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, mivel az indítvány szerint az érintett jogszabályi rendelkezések valamint támadott bírósági ítéletek sértik az Alaptörvény B) cikkét, C) cikkét, I. cikkét, II. cikkét, IV. cikk (1) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (1) és (2) bekezdését, továbbá a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállása a perbeli időszakban az indítványozó által lakott társasházi ingatlan az indítványozó gyermekeinek tulajdonában állt, amelyen az indítványozónak haszonélvezeti joga volt. Az ingatlant az indítványozó egyik gyermeke (az alapügy alperese, az ingatlan 2/3 részének tulajdonosa) 2017. július 25-én az indítványozó birtokába adta. Ezt követően az

indítványozó az alperest az ingatlanba nem engedte be, ott a továbbiakban másik gyermekével, az ingatlan 1/3-a részének tulajdonosával lakott.

- [3] Az indítványozó 2017. július 25-e és 2021. december 31-e között 324 000 Ft közösköltséget fizetett meg a társasház bankszámlájára utalva.
- [4] Az indítványozó 2022. június 14-én fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő az alperessel szemben, amely ellentmondás folytán perré alakult. Keresetében az indítványozó az alperes marasztalását kérte, az álláspontja szerint helyette megfizetett közösköltség miatt. Ennek indokaként arra hivatkozott, hogy a közösköltségért cserébe neki a társasház semmilyen szolgáltatást nem nyújt (elmondása szerint azzal sincs tisztában, hogy a közösköltség pontosan milyen költségeket fedez illetve tartalmaz), így annak megfizetése az alperest, mint tulajdonost terheli.
- [5] Az alperes ellenkérelmében előadta, hogy álláspontja szerint az indítványozó haszonélvezeti joga alapján teljesítette a közösköltséget, amely ráadásul olyan szolgáltatásokat fedezett (pl. a lift működése), amelyet ő naponta használt. A Ptk. rendelkezései szerint pedig a haszonélvező gyakorolja az ingatlan birtoklásának, használatának és hasznosításának a jogát és ez alapján a rendkívüli javítások és helyreállítások kivételével viseli a dologgal kapcsolatos terheket is.
- [6] Az első fokon eljáró Budakörnyéki Járásbíróság (a továbbiakban: járásbíróság) az indítványozó keresetét elutasította. A járásbíróság ítéletének indokolásában kiemelte, hogy 2017. július 25. napjától a Ptk. 5:149. §-a alapján az indítványozót terheltek az ingatlan használatával kapcsolatos költségek, így a közös költség is. Ezért ennek megtérítésére sem a megbízás nélküli ügyvitel, sem pedig a jogalap nélküli gazdagodás szabályai nem irányadóak. Emellett a járásbíróság álláspontja szerint az indítványozó sem Pp. 184. § (1) bekezdése szerinti állítási szükséghelyzetbe, sem pedig a Pp. 265. § (2) bekezdése szerinti bizonyítási szükséghelyzetbe nem került. A járásbíróság ítéletében hangsúlyozta, hogy a bizonyítási kötelezettség az indítványozót terhelte. E körben a járásbíróság felhívta az indítványozót annak igazolására, hogy a közösköltségbe volt-e rendkívüli javítási vagy helyreállítási költség, és amennyiben igen, akkor tételes igazolja azok összecszerűségét. A fentiek mellett az indítványozót terhelte annak bizonyítása is, hogy a kérdéses időszakban milyen költségeket fizetett meg az alperes helyett. A járásbíróság figyelembe vette azt is, hogy az indítványozó teljeskörűen eljár az alperes helyett a társasház közgyűlésein, így onnan bármilyen adatot és információt be tudott volna szerezni. A járásbíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az indítványozó nem tett eleget tényállítási kötelezettségének.
- [7] A járásbíróság azt is megállapította továbbá, hogy az alperes csak azon időszak tekintetében tartozik fizetési kötelezettséggel, amikor ő volt az ingatlan birtokában, továbbá azon tételek tekintetében, amelyek az ingatlannal kapcsolatos rendkívüli javítási és helyreállítási költségek voltak. Figyelemmel azonban arra, hogy az

indítványozó a járásbíróság felhívása ellenére sem tett eleget tényállítási kötelezettségének, így a kereset megalapozottságát a járásbíróság nem tudta vizsgálni, ezért a keresetet elutasította.

- [8] 1.2. Az indítványozó ezt követően fellebbezéssel fordult a Budapest Környéki Törvényszékhez (a továbbiakban: törvényszék), amely a járásbíróság ítéletét helybenhagyta.
- [9] A törvényszék mindenekelőtt megállapította, hogy a járásbíróság nem követett el olyan lényeges eljárási szabálysértést, ami a járásbírósági ítélet hatályon kívül helyezését indokolta volna. Emellett a törvényszék ítéletében azt is rögzítette, hogy a járásbírósági ítélet mind anyagi jogi, mind eljárás jogi tekintetben helyt álló, a tényekből a járásbíróság helyes következtetéseket vont le, az indítványozó pedig sem tényállítási, sem bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Mindezek alapján a törvényszék a fellebbezést elutasította.
- [10] 1.3. Az indítványozó ezt követően felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához, valamint ezzel párhuzamosan az Alkotmánybírósághoz is fordult, kérve a törvényszéki és a járásbírósági ítéletek megsemmisítését.
- [11] A Kúria 2025. január 21-én meghozott végzésében a felülvizsgálati kérelmet visszautasította, mivel az nem felelt meg a törvényi feltételeknek.
- [12] 1.4. Az indítványozó tehát – az Alkotmánybíróság főtitkárának hiánypótlási felhívása alapján kiegészített – az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a törvényszéki valamint a járásbírósági ítéletek megsemmisítését kérte, emellett pedig az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a Pp. több rendelkezését is támadta. Ezek mellett az indítványozó a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztését is indítványozta.
- [13] Az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszának indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint a támadott bírósági ítéletek *contra legem* jogalkalmazást valósítottak meg, amelynek súlya már *contra constitutionem* szintet is elért. Ennek alátámasztására az indítványozó hosszasan kifejtette, hogy az eljáró bíróságok a Pp., a Ptk. valamint a társasházi törvény mely rendelkezéseit sértették meg, ezek pedig az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) valamint (7) bekezdésének a sérelmét okozták. Mindezek alapján az indítványozó olyan kérdéseket tekintett alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek, amelyek a polgári jogi anyagi és eljárási szabályok értelmezésére vezethetők vissza.
- [14] Az indítványozó ezt követően előadta, hogy álláspontja szerint a támadott bírósági ítéletek valamint a Pp. támadott rendelkezései sértik az Alaptörvény I. cikkét, mivel a támadott ítéletek nem tartalmazznak érvelést a kereset elutasításának alkotmányos szempontjaival kapcsolatban. Emellett a bírósági ítéletek az Alaptörvény II. cikkét is sértik, mivel a bírósági eljárásokban az indítványozó emberi méltósága nem érvényesülhetett, tekintettel arra, hogy a bíróságok nem kezelték az emberhez méltó és kellő körültekintéssel az indítványozót. Az alkotmányjogi panaszában az

indítványozó a XIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét is állította, mivel ő fizette meg a tulajdonos helyett a közösköltség összegét, amely az ő tulajdonhoz való jogát sértette. A XV. cikk sérelmét is a tekintetben állította az indítványozó, hogy az eljáró bíróságok a pervezetés során diszkriminatív helyzetbe hozták az alpereshez viszonyítva.

- [15] Az indítványozó a Pp. támadott rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességét arra alapozva állította, hogy a bíróságok ezen törvényi rendelkezések alapján súlyos joghátrány alapjának tekintik, ha a peres felek beadványuk során nem a megfelelő űrlapokat alkalmazzák. Ez pedig álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének a sérelmét valósítja meg. A Pp. 383. §-ával összefüggésben az Alaptörvény B) cikkének és C) cikkének a sérelmét is állította.
- [16] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [17] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [18] 2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [19] Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [20] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. §-a és az Ügyrend 28. § (1) bekezdése alapján határidőben érkezett.
- [21] E körben fontos kiemelni, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszának benyújtásával párhuzamosan, a jogerős törvényszékin ítélettel szemben felülvizsgálati kérelemmel is fordult a Kúriához. Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 32. § (3) bekezdése szerint ha az Alkotmánybíróság a főtítkári előkészítő eljárás során hivatalos tudomást szerez arról, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett ügyben a sérelmezett

bírói döntés ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmet vagy felülvizsgálati indítványt a Kúria még nem bírálta el, az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság egyesbíróként eljárva – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásának vizsgálatát követően, az egyéb formai és tartalmi feltételek vizsgálatának mellőzésével – soron kívül visszautasítja. Jelen ügyben azonban megállapításra került, hogy a Kúria 2025. január 21-én végzésében visszautasította az indítványozónak a felülvizsgálati kérelmét, így az alkotmányjogi panasz elbírálásának a felülvizsgálati eljárás folyamatban lévősege nem volt akadálya.

- [22] Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt az alapul szolgáló bírósági eljárásban érintett felperes, a nyújtotta be az ügyet érdemben lezáró bírósági ítélettel szemben, amely tekintetében további jogorvoslatnak nincs helye.
- [23] 2.2. Az Alkotmánybíróság elsőként az alkotmányjogi panasznak az Abtv. 26. §-ára alapított részét vizsgálta.
- [24] Az indítványozó a Pp. támadott rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény B) cikkére, C) cikkére, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseire alapozta.
- [25] 2.2.1. Az Alaptörvény B) cikke tekintetében fontos kiemelni, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján erre az alaptörvényi rendelkezésre, mint Alaptörvényben biztosított jogra csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalma miatt {3012/2017. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [25]}. Az indítvány azonban az erre vonatkozó érvelést teljes mértékben nélkülözi, ezért az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére történő hivatkozás sem teljesíti az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontja szerinti követelményt.
- [26] Az indítványozó hivatkozott továbbá az Alaptörvény C) cikke (1) bekezdésében foglalt hatalommegosztás alkotmányos elvének sérelmére is. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint ugyanakkor az Alaptörvény e szabálya szintén nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak, így ennek vélt sérelmére alkotmányjogi panasz szintén nem alapítható {ezzel egyezően lásd: 3062/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [17]–[23]}.
- [27] 2.2.2. A Pp. indítványban támadott rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességét elsősorban azért állította az indítványozó, mivel véleménye szerint sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkét a Pp. azon előírása, miszerint a beadványokat csak megfelelő formanyomtatványon keresztül lehet előterjeszteni.
- [28] Ezen alaptörvényi rendelkezés tekintetében megállapítható, hogy az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont], az Abtv. 26. § (1) bekezdésében foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. A panaszos megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság

által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány benyújtását részletesen indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].

[29] Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele azonban, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

[30] Az indítványozó a Pp. támadott rendelkezéseit [különösen a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja „egyéb beadványban foglalt nyilatkozat pedig hatálytalan” szövegrészét] ezért kifogásolta, mivel az ő ügyében ezek be nem tartásából neki hátránya származott. Nem merült fel azonban az alkotmányjogi panasz alapján az Abtv. 29. §-ának követelményeit megalapozó egyetlen szempont sem, ezért a Pp. támadott rendelkezéseinek érdemi vizsgálata nem volt lehetséges.

[31] 2.3. Az Alkotmánybíróság ezt követően az alkotmányjogi panasznak az Abtv. 27. §-ára alapított részét vizsgálta.

[32] 2.3.1. E tekintetben az indítványozó számos alaptörvényi rendelkezés sérelmét állította [az Alaptörvény I. cikkét, II. cikkét, IV. cikk (1) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (1) és (2) bekezdését, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését]. Ezen rendelkezések vonatkozásában azonban érdemi, alkotmányjogi értelemben is értékelhető indokolást csak a XXVIII. cikk tekintetében adott elő. Ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasznak a többi alaptörvényi rendelkezés sérelmét állító részét érdemben nem vizsgálta, mivel az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az indokolás hiánya az ügy érdemi elbírálásának akadálya {lásd többek között: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]}.

[33] 2.3.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tekintetében megállapítható, hogy az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. A panaszos megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány benyújtását részletesen indokolta, kifejtve az Alaptörvényben

foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].

- [34] E tekintetben az indítványozó elsorban azt állította, hogy az eljáró bíróságok ítéletei *contra legem* jellegűek, amelyek már a *contra constitutionem* jelleget is elérik. E körben az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-ának vizsgálata körében az alábbiakat állapította meg.
- [35] Fontos kiemelni, hogy Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében deklarált jogállamiság követelményével összefüggésben az egyik legfontosabb alkotmányos követelmény egy állam működésével összefüggésben a jogbiztonság, vagyis a kiszámíthatóság biztosítása. Ez a kiszámíthatóság a jogalkotás és a jogalkalmazás területére egyaránt vonatkozik. Ebből következően a bíróságoknak a jogszabályok keretei között, azokat alkalmazva kell a döntésüket meghozniuk. Ha ezen döntés *contra legem* jellegű, azaz a jogszabályokkal ellentétes, akkor sérül a jogbiztonság elve (és ezen keresztül a tisztességes eljáráshoz való jog is). Az azonban – az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz eljárásban – nem róható fel egy bíróságnak, ha az a jogszabályok szerint jár el. Jelen ügyben megállapítható, hogy mind a járásbíróság, mind pedig a törvényszék az irányadó jogszabályok alapján járt el az eljárása során. Az alkotmányjogi panaszban támadott ítéletek indokát adták ugyanis annak, hogy miért és hogyan alkalmazta az indítványozó ügyében az irányadó jogszabályokat.
- [36] Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint nem vizsgálja a jogszabályok bíróságok általi alkalmazását, a jogszabályok értelmezését mindaddig, amíg azok nem vetik fel az alaptörvény-ellenesség kételyét. Jelen ügyben megállapítható, hogy az indítványozó által felhozott érvek alapján az eljáró bíróságok ítéletei tekintetében nem merül fel az alaptörvény-ellenesség kételye, tekintettel arra, hogy az eljáró bíróságok az irányadó anyagi és eljárási jogszabályoknak a következetes bírói gyakorlat szerinti értelmezését követték.
- [37] Mindezek alapján megállapítható, hogy az eljáró bíróságok az irányadó jogszabályok alkalmazásával jutottak a támadott végzés szerinti eredményre, így a támadott bírósági ítéletek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tekintetében nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét (tekintettel arra, hogy annak kapcsán nem merül fel a *contra legem* jogalkalmazás kételye), és olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vet fel, amelynek tisztázását az Abtv. 27. §-a szerinti eljárás keretében az Alkotmánybíróság indokoltnak tartana. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. §-ára alapított indítvány sem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos követelmények egyikének sem.
- [38] 3. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz a Pp. támadott rendelkezései tekintetében részben nem tett eleget az Abtv. 26. § (1) bekezdésének valamint az 52. § (1) bekezdésének, részben

pedig nem felelt meg az Abtv. 29. §-a szerinti követelményeknek, a támadott bírósági ítéletek tekintetében pedig az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 27. §-ának, az Abtv. 52. § (1) bekezdésének, továbbá az Abtv. 29. §-ának, így az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

- [39] 4. Az indítványozó azt is kérte, hogy az Alkotmánybíróság a jogerős ítélet végrehajtását az alkotmányjogi panasz eljárásának befejezéséig függesse fel. Az Alkotmánybíróság kivételesen, az Abtv. 61. § (1) bekezdésében foglalt körülmények fennállása esetén hívhatja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére, jelen ügyben azonban a visszautasításra tekintettel erről nem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2025. április 29.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Cziné Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró